

δικαίωμα εκπτώσεως όσον αφορά τον φόρο προστιθεμένης αξίας ο οποίος έχει καταβληθεί για υπηρεσίες παρασχεθείσες από άλλον υποκείμενο στον φόρο που δεν έχει εγγραφεί ως υποκείμενος στον φόρο αυτόν, όταν τα σχετικά τιμολόγια περιλαμβάνουν όλα τα πληροφοριακά στοιχεία τα οποία απαιτεί το εν λόγω άρθρο 22, παράγραφος 3, στοιχείο β', ειδικότερα αυτά που απαιτούνται για τον προσδιορισμό του προσώπου το οποίο εξέδωσε τα εν λόγω τιμολόγια και τη φύση των παρασχεθεισών υπηρεσιών.

- 2) Το άρθρο 17, παράγραφος 6, της έκτης οδηγίας 77/388, όπως έχει τροποποιηθεί με την οδηγία 2000/18, έχει την έννοια ότι αποκλείει εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία αποκλείει το δικαίωμα εκπτώσεως του φόρου προστιθεμένης αξίας ο οποίος έχει καταβληθεί από υποκείμενο στον φόρο σε άλλον υποκείμενο στον φόρο, ο οποίος παρέχει υπηρεσίες, όταν ο δεύτερος δεν έχει εγγραφεί ως υποκείμενος στον φόρο αυτόν.

(¹) EE C 37 της 13.2.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 22ας Δεκεμβρίου 2010 [αίτηση του Tribunal Supremo (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Asociación de Transporte Internacional por Carretera (ASTIC) κατά Administración General del Estado

(Υπόθεση C-488/09) (¹)

(Σύμβαση TIR — Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας — Μεταφορές πραγματοποιούμενες υπό την κάλυψη δελτίου TIR — Εγγυοδοτικός οργανισμός — Παράτυπη εκφόρτωση — Τόπος διάπραξης της παράβασης — Είσπραξη των εισαγωγικών δασμών)

(2011/C 63/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Asociación de Transporte Internacional por Carretera (ASTIC)

κατά

Administración General del Estado

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Tribunal Supremo — Ερμηνεία του άρθρου 221, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (EE L 302, σ. 1), και των άρθρων 454, παράγραφος 3, και 455 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (EE L 253, σ. 1) — Μεταφορές πραγματοποιούμενες υπό την κάλυψη δελτίου TIR — Παραβάσεις ή παρατυπίες — Τόπος — Διαδικασία — Είσπραξη εκ των υστέρων των εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 454 και 455 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, έχουν την έννοια ότι, όταν το τεκμήριο ότι για την είσπραξη μιας τελωνειακής οφειλής είναι αρμόδιο το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου διαπιστώθηκε η διάπραξη παράβασης κατά την πραγματοποίηση μεταφοράς υπό την κάλυψη δελτίου TIR ανατρέπεται κατόπιν δικαστικής απόφασης που διαπιστώνει ότι η παράβαση αυτή διαπράχθηκε στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, οι τελωνειακές αρχές του άλλου αυτού κράτους καθίστανται αρμόδιες για την είσπραξη της εν λόγω οφειλής, υπό την προϋπόθεση ότι η προσφυγή στη δικαιοσύνη για τα περιστατικά που στοιχειοθετούν την εν λόγω παράβαση έχει γίνει εντός δύο ετών από την ημερομηνία κατά την οποία ο εγγυοδοτικός οργανισμός που είναι αρμόδιος για το έδαφος εντός του οποίου διαπιστώθηκε η εν λόγω παράβαση ενημερώθηκε για την παράβαση αυτή.

- 2) Το άρθρο 455, παράγραφος 1, του κανονισμού 2454/93, σε συνδυασμό με το άρθρο 11, παράγραφος 1, της τελωνειακής σύμβασης σχετικά με τις διεθνείς μεταφορές εμπορευμάτων βάσει δελτίων TIR, η οποία υπογράφηκε στη Γενεύη στις 14 Νοεμβρίου 1975, έχει την έννοια ότι, υπό περιστάσεις όπως αυτές της υπόθεσης της κύριας δίκης, ο εγγυοδοτικός οργανισμός δεν μπορεί να επικαλεστεί την προθεσμία παραγραφής που προβλέπουν οι διατάξεις αυτές, όταν οι τελωνειακές αρχές του κράτους μέλους για το έδαφος του οποίου είναι υπεύθυνος ο οργανισμός αυτός του γνωστοποιούν, εντός ενός έτους από την ημερομηνία κατά την οποία οι αρχές αυτές ενημερώθηκαν για την εκτελεστή δικαστική απόφαση με την οποία διαπιστώθηκε η αρμοδιότητά τους, τα περιστατικά λόγω των οποίων γεννήθηκε η τελωνειακή οφειλή, την οποία θα πρέπει να εξοφλήσει μέχρι το ανώτατο όριο το οποίο εγγυάται.

(¹) EE C 63 της 13.3.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 22ας Δεκεμβρίου 2010 [αίτηση του Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — στο πλαίσιο της διαδικασίας RTL Belgium SA, πρώην TVi SA

(Υπόθεση C-517/09) (¹)

(Οδηγία 89/552/ΕΟΚ — Ραδιοτηλεοπτικές υπηρεσίες — Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel — Έννοια του εθνικού δικαστηρίου κατ' άρθρο 267 ΣΛΕΕ — Αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου)

(2011/C 63/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel

Διάδικος στην υπόθεση της κύριας δίκης

RTL Belgium SA, πρώην TVi SA

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel (Βέλγιο) — Ερμηνεία του άρθρου 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 89/552/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 3ης Οκτωβρίου 1989 για το συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την άσκηση τηλεοπτικών δραστηριοτήτων (ΕΕ L 298, σ. 23) — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Υπηρεσίες ραδιοτηλεοπτικής μεταδόσεως — Έννοιες του «παρόχου» της οπτικοακουστικής υπηρεσίας και του «ουσιαστικού ελέγχου όσον αφορά την επιλογή των προγραμμάτων και την οργάνωσή τους» — Έννοια του εθνικού δικαστηρίου κατά το άρθρο 267 ΣΛΕΕ

Διατακτικό

Το Δικαστήριο δεν είναι αρμόδιο να απαντήσει στο ερώτημα που υποβλήθηκε από το Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel, με την απόφαση της 3ης Δεκεμβρίου 2009.

(¹) ΕΕ C 51 της 27.2.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 22ας Δεκεμβρίου 2010 [αίτηση του Tribunal administratif de Paris (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ville de Lyon κατά Caisse des dépôts et consignations

(Υπόθεση C-524/09) (¹)

[Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Σύμβαση του Άαρχους — Οδηγία 2003/4/ΕΚ — Πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες — Οδηγία 2003/87/ΕΚ — Σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου — Κανονισμός (ΕΚ) 2216/2004 — Τυποποιημένο και ασφαλές σύστημα μητρώων — Πρόσβαση σε στοιχεία πράξεων σχετικά με δικαιώματα εκπομπής αερίων θερμοκηπίου — Άρνηση κοινοποιήσεως — Κεντρικός διαχειριστής — Διαχειριστές εθνικών μητρώων — Εμπιστευτικός χαρακτήρας των δεδομένων των αρχείων — Παρεκκλίσεις]

(2011/C 63/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal administratif de Paris

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ville de Lyon

κατά

Caisse des dépôts et consignations

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Tribunal administratif de Paris (Γαλλία) — Ερμηνεία της οδηγίας 2003/4/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες (ΕΕ L 41, σ. 26) και της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος

εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας (ΕΕ L 275, σ. 32) καθώς και των άρθρων 9 και 10 του παραρτήματος XVI του κανονισμού (ΕΚ) 2216/2004 της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 2004, σχετικά με τυποποιημένο και ασφαλές σύστημα μητρώων δυνάμει της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και της απόφασης αριθ. 280/2004/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 386, σ. 1) — Πρόσβαση σε πληροφορίες σχετικά με πράξεις διαθέσεως δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου — Άρνηση δημοσιοποιήσεως των εν λόγω πληροφοριών — Αρμοδιότητες του κεντρικού διαχειριστή και του διαχειριστή του εθνικού μητρώου — Εμπιστευτικός χαρακτήρας των πληροφοριών που καταχωρούνται στα μητρώα και δυνατότητες παρεκκλίσεως

Διατακτικό

- 1) Κοινοποίηση στοιχείων πράξεων, όπως τα ζητούμενα στην υπόθεση της κύριας δίκης, σχετικά με τα ονόματα των κατόχων λογαριασμών προελεύσεως και προορισμού όσον αφορά μεταβίβαση δικαιωμάτων εκπομπών, με δικαιώματα και μονάδες Κιότο που αφορούν οι πράξεις αυτές καθώς και με την ημερομηνία και την ώρα των εν λόγω πράξεων, εμπίπτει αποκλειστικώς στους ειδικούς κανόνες γνωστοποίησεως στο κοινό και εμπιστευτικότητας της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου, καθώς και του κανονισμού (ΕΚ) 2216/2004 της Επιτροπής της 21ης Δεκεμβρίου 2004, σχετικά με τυποποιημένο και ασφαλές σύστημα μητρώων δυνάμει της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και της απόφασης 280/2004/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.
- 2) Στοιχεία πράξεων, όπως τα ζητούμενα στην υπόθεση της κύριας δίκης από δημόσια αρχή που επιθυμεί να επαναδιαπραγματευτεί σύμβαση παραχωρήσεως συνιστούν εμπιστευτικά δεδομένα κατά την έννοια του κανονισμού 2216/2004 και, δυνάμει των άρθρων 9 και 10 του κανονισμού αυτού, ερμηνευόμενων σε συνδυασμό με τα σημεία 11 και 12 του παραρτήματος XVI του εν λόγω κανονισμού, τέτοιου είδους στοιχεία, ελλείψει προηγούμενης συγκαταθέσεως των κατόχων των οικείων λογαριασμών, δεν διατίθενται ελεύθερα στο ευρύ κοινό στο δημόσιο πεδίο του ιστοτόπου του ανεξάρτητου συστήματος καταγραφής πράξεων στην Κοινότητα από την 15η Ιανουαρίου του πέμπτου έτους (X+5) μετά το έτος (X) ολοκληρώσεως πράξεων σχετικά με μεταβιβάσεις δικαιωμάτων εκπομπών.
- 3) Αν, για την εφαρμογή του κανονισμού 2216/2004, ο κεντρικός διαχειριστής είναι ο μόνος αρμόδιος να προβεί σε γνωστοποίηση στο ευρύ κοινό των στοιχείων που αναφέρονται στο σημείο 12 του παραρτήματος XVI του κανονισμού αυτού, απόκειται εντούτοις στον διαχειριστή του εθνικού αρχείου, ο οποίος επελήφθη αιτήσεως περί γνωστοποίησησεως τέτοιου είδους στοιχείων πράξεων, να απορρίψει ο ίδιος τέτοιου είδους αίτηση, καθόσον, ελλείψει προηγούμενης συγκαταθέσεως των κατόχων των οικείων λογαριασμών, ο συγκεκριμένος διαχειριστής υποχρεούται να διασφαλίσει την εμπιστευτικότητα τέτοιου είδους στοιχείων, τα οποία δεν επιτρέπεται να γνωστοποιηθούν στο ευρύ κοινό από τον κεντρικό διαχειριστή.

(¹) ΕΕ C 37 της 13.2.2010.